

- Dobáljatok minket pereccel – mondta Csongor, és elkezdte Bukta lapockáját rágni.
 – Inkább a krumplit, azt kérdeznéd – mondta Karesz.
 Csongor fölkönyökölt. – Úristen. A krumpli.
 – Péppé főtt. És lekozomált. Ti fogjátok megenni, büntetésből, mert buzik vagytok.
 Dezső megrugdalta az ágy lábát. – Mi lesz, fölkeltek végre?
 – Maradunk – mondta Csongor, és visszaereszkedett. – Ez a fiúszoba, nem?

Lackfi János

SZÖVEDÉK

Odakinn tücskök csavarozzák a földet,
 idebenn nagyanyók úsznak
 saját tekintetük korall-eres, valószínűtlen kékjén,
 csontjaik körül úszik hússal teli bőröndjük: a bőrük,
 benne egy évszázadra való ellátmány, képek,
 képzetek akkora időszakasról,
 amekkorát az emberélet leárnyékolni képes
 Kisdedek füle rezeg, áttetsző halcsont-hártya,
 köldökük gombja ül ki hasuk falára,
 játszanak gombfocit vele, szemük gombja pedig
 a szemhéj alatt közlekedik,
 körbeforogva térképezi a bőrredőre festett álmot
 Fejhangon kiskutya vinnyog,
 egyedül van, nagy adag szőrbe csomagolva,
 cibálja részegek kurjantásait,
 túl hegyesek fogai, még nem tanulta meg
 elereszteni, tépi-cibálja a mocskos szövetet,
 éjszaka falra akasztott, zsíros köpenye-szegélyét

Odakinn fűszálak tüskéivel telitűzdelve a föld
 apró születésnap gyertyák, zöldjüket elfújták,
 füstjük lengedez
 Valaki szájával gombolja ki
 szerelme mellén a blúzt, melyet az már rég levetett,
 ágyékával foltozza be a mindig újra felfeslő
 testet, ők ketten már egy regatta, evezőt húzogatva
 csuromvizesen surrannak hasasodó paplanokon,
 felettük sikolyok tarka zászlói libegnek

Odakinn a fákat a szél teliragasztja lifegő ragtapasszal
 Karika pörög, s ki pörgeti, a lányka,
 belerajzolva a kör anyaméhnyi hasába,

keze-lába aranymetszéses arányát a pörgés
vásott csillaggá, napküllős sündisznóvá,
átlókból rajzolt máriaüveg citromszeletté
habarja

Odakinn az ég nagy tál kaviár
Vasutas szalutál, csurom olajban
vonulnak el a vagonok, odabenn utasok
szájában pukkan a pezsgő gyöngye, kaviár
gyöngye, idekinn pukkan a bakter pofazacskója,
levegő fújja fel, aztán puha erszényként
lelöttyed, álmai dűlőjén a szőlő nagyobb szemű kaviár,
levegő halai rakták le petének,
ki gömbjeikbe túlságosan beleréved,
annak agyát hipp-hopp kizsuppolják
Mint hideg hajnalon a pengve tiltakozó
zongorát, melynek zongorahátát vetette
valaki a fagyos platón, cigaretta
füstjét kapkodta ki szájából a menetszél
Felfúvódva csapdosott a
fagyban a ponyva, testen a kabát,
mint horkolók pofazacskója,
hallgatott a kaviárfényű, fekete tükörlakk,
s a doboztestben a kikeletlen ikrákként
gurigázó hangok

Odakinn fák torkollnak a földbe, térképtengerbe ágas-bogas folyók
Sínsciszolóval araszol valaki, rázza földig érő ősz sörényét,
kislányai előtte táncikálnak, szoknyájuk habosított túll-tej,
Az egyik sín kézen fogja a másikat, gyere félre,
gyere csak valami eldugottabb helyre, hol
mindent megbeszélünk, keringnek párhuzamosan,
de mindenütt ráncos fölletl bőrözött szótejt vartyog,
lakkcipők, lakkozott táskák tűzijáték-esője
Mígnem egy busa napraforgó-fejű váltó
megkönyörül rajtuk, s egy vasbika ziháló oldalánál,
szakállas macskakövek közt álomba sírhatják
magukat, állukon serken a rozsdá-borosta

Odakinn rozsdás, görbe gilinyókkal szögelték tele a földet
még egy szívlapátra való szénport dob a tűzre valaki,
bizsergő repülő-kifutópálya libben az égnek,
a hajóskapitány tenger fölé tartva hamuzza ki
pipáját, villódní kezdenek égi vizet
tapsikoló kezeken a gyűrűk

Odakinn sorra leparkolnak emlékeim,
orrukról lecsipentem az utat világító két arany V betűt,
elteszem, borostyántüzű pasztillának, szopogatni,
messzebb mázas cukorkák, meztelen csigák araszolnak,
fénylő autó-csiganyálkával maszatolva a várost,
ha belelépsz bármelyikükbe, talpadról
le nem síkálod makacs enyvét, meztelen és házas
csigákat szedegetek, gyűlnek ezerszám,
cikornyás szivárványragacsukkal lassan kirakosgatom
az ég boltozatát

Bálint Balázs

STOCKHOLM-SZINDRÓMA

– blog –

1

A lépcsőfordulóban beszorított a sarokba. Szeret és meg akar baszni. Nem így mondta, választékosan fejezte ki magát, de ez volt a lényeg. Bolond szegény. Néha találkozunk a lépcsőházban, elejétől fogva láttam, hogy beteg. Vannak jobb időszakai, de ez most nem az. Állítólag ha rosszul van, nem veszi be a gyógyszert. A mai gyógyszerek nagyon jók, de ha nem veszi be, akkor hiába. Magára akart parancsolni, azt mondta, mert érezte, hogy ő nem jön be nekem, de nem sikerült. Nekem ez nem volt kérdés, hogy ő bejön-e. Nem szeretem a bolondokat. A normális, helyes pasikat szeretem, mit ad isten. Egy kés volt nála, de nem fogta rám, csak úgy, mellékesen, épp a kezében volt. Egyébként nem látszott veszélyes fegyvernek, nem hittem, hogy nagy kárt tud bennem tenni azzal a késsel. Kiabálni kéne, de nincs kedvem. Nem azért nincs, mert nem félek, félek, de úgy látszik, nem eléggé. Nem gondolom, hogy ura vagyok a helyzetnek, még sincs kedvem segítséget hívni. Valamit mondani kéne. Bocs, de engem nem késsel szoktak meghódítani. Ezt akartam mondani, de nem mondtam, mert nem tetszett. Engem ugyanis sehogy sem szoktak meghódítani. A hódítás nem éppen jó szó arra, ahogy férfiakkal ismerkedem. No de tényleg mondani kell valamit, nem akarok hülye képpel ácsorogni itt. Engem nem dob fel ez a kés, tudod, nem késsel szoktak vetkőztetni, ezt mondtam. Nem kellett volna, provokáció volt, de kicsúszott a számon. Nem akartam megbántani, nem is voltam abban a helyzetben, de különben sem. Elvigorodott, én mégis megpróbálom, mondta, és szétvágta a pólóm rövid ujját. Baromi éles kés volt, láttam, mennyire lebecsültem a pusztítást, amit bennem tehetett volna. Szerettem ezt a pólót. Meg se mozdultam, és nem mondtam semmit, most már nagyon meg voltam ijedve. Elejtette a kést, nekidőlt a falnak, és kitört belőle a zokogás. Ott sírt, én álltam egy ideig, el kellett volna mennem, de nem mentem, azután a két karomat átkulcsoltam a nyakán, mintha lassúznánk, és magam felé húztam. A fejét a vállamba fúrta, a könnyei a nyakamba csorogtak. Nincs semmi baj, nincs semmi baj,